

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorvm Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Qvadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 8. Quàm sit immensa Dei misericordia?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](#)

Matris Dei. Ibi ergò cursum suum cœpit, quò Angeli suum prouixerant & absoluuerant. Si ergo viuere incipiens jam tot habuit gradus charitatis, misericordiæ, & clementiæ, quot in cælo Beati Angeli, eosque semper auxit, immò duplicauit, & conduPLICAUIT; quantum jam in cælo misericordiam possidebit?

Nemo jam miretur, si Petrum tam grandem peccatorem, tam inueteratum, & desperatum patrocinio suo juuit. Chatitati illius nulla potest iniq[ue]itas comparari: cupit enim illa, exemplo Filij, omnes, quales, & quantoscumque peccatores, saluos fieri & à nullo retrahit suam charitatem. Ex qua vterius licet ascendere ad illam diuinam immensamque Christi misericordiam, charitatem, & bonitatem. Quid multis opus? infinita est. Hinc quid mirum, si Petro tam desperato, si latronibus, si adulteris, si Sodomitis, si Veneficis & Magis, qui illum toties abnegauerunt, potest ignoscere? Ut vna scintilla in totum Oceanum incidens, illico absorbetur & extinguitur, ita in immensem illud mare misericordiæ, quidquid incidat peccati, absorbetur. Cogita animo maximum peccatorem, cogita fandos, infandos, idololatras, atheos, dæmoni mancipatos, cogita totum cumulum peccatorum, quæ à sæculo commissa sunt, per omnes homines impios, per omnes dæmones & damnatos in inferno; si ea omnia scelerata unus homo fecisset, tamen nihil essent ad infinitam Dei misericordiam comparata; longè illa adhuc maior est; parata est ignorare, si velint ad eam confugere peccatores; patienter expectat poenitentiam eorum, cupiens projecere in profundum maris omnia Mich. 7.36 peccata nostra, est enim, ut dixi, quidquid vbiique peccati admisum est ab omnibus, instar scintillæ in pelagus cadentis, si cum misericordia Dei conferatur vndeque infinita, quæ meritò profundum maris appellatur. Est enim immensa profunditas misericordiæ diuinæ. Venit etiam peccator in profundum, & numquam venit ad terminum malitiæ, dum viuit, potest enim semper profundiùs descendere: vnde ait: *Infixus sum in limo profundi: & non est substantia. Veni in altitudinem maris: & temp[or]as demersi me.* Sed quocumque descenderit, & vndecumque orauerit: *De profundis clamans ad te, Domine;* semper adhuc profundior est misericordia diuina, quæ fundum non habet; nequit exhaustiri.

VIII.
QVAM SIT
IMMENSA DEI
MISERICOR-
DIA?
1. Tim. 2. 4.

I 3 Quād